

2. adventná nedeľa, 8.12.2024

Milosrdenstvo

Títus 3, 4-5: ***4 Ale keď sa zjavila dobrota a láskavosť nášho Spasiteľa Boha k ľuďom, 5 spasil nás nie pre skutky spravodlivosti, ktoré sme konali, ale podľa svojho milosrdenstva, (a to) kúpeľom znovuzrodenia a obnovením skrze Ducha Svätého...***

Druhá adventná nedeľa nás svojou zvesťou oslovuje, že Božie kráľovstvo prichádza.

Podme si trochu rozmeniť na drobné, čo nám vlastne zvestuje. Spojenie „**Božie kráľovstvo**“ sa nám, ak budem osobná/ý, mne, spája s predstavou niečoho nádherného, pokojného, tak krásneho, až mi dochádzajú slová, ako to opísať. Je to **miesto, kde podľa Biblie, nebude smútok, plač, bolesť, nemoci, smrť, ale bude tam nádherné svetlo, ktorým bude samotný Pán Ježiš. Všetko v ňom bude zo zlata, krištáľu, drahých kameňov**. Priznám sa, že sa mi až tají dych, keď si čítam tieto slová zo Zjavenia Jána. Prorok Izaiáš zasa hovorí, že tam sa bude pásť lev s jahniatkom a vlk s kozliatkom pôjdu spolu.

Niekedy rozmýšľam, aké nádherné by už bolo byť na tom mieste.

Napriek tomu, že Božie Slovo nám o Božom kráľovstve hovorí ako o skutočnosti, o tejto nádhere rozmýšľame často ako o niečom nereálnom, neskutočnom, niečom, čo je tak veľmi ďaleko. Že je pre nás až nedosiahnuteľné.

Včera som sa potreboval/a ponoriť do Božieho Slova. A pri čítaní slov z listu Títovi som začala objavovať posolstvo tejto nedele. Pretože „**Božie kráľovstvo**“ to nie je len biblicky opísaná krásna predstava. Naopak, **je to skutočnosť, ktorú môžeme zažívať už teraz, v prítomnosti**.

Niekedy prechádzame „**údolím tieňa smrti**“, ako to opisuje Dávid v 23. Žalme. To nás privádza častokrát k predstave, že Pán Boh je vlastne voči nášmu životu ľahostajný, že je dokonca voči nám nepriateľsky zameraný. Že sa na naše životy len tak pozerá a čaká na naše vlastné úsilie, ktoré vynakladáme, aby sme sa nejako dostali k Nemu. Mnohí z ľudí radšej v Pána Boha neveria, iní si myslia, že je to na ich snahe a úsilí, ako sa Mu zapáčiť. Dávajú si predsavzatia a plány, ako si zaslúžiť Jeho priazeň a večnú odmenu. Ďalší si neuvedomujú skutočnú existenciu Boha a ani nie sú ochotní sa dať o ňom presvedčiť. A tak sa nechávame uniesť zlými myšlienkami, pocitmi, sme naplnení smútkom, ktorý sa snažíme prekryť hľadaním uspokojenia niekde.

A áno, v takom prípade naozaj môžeme mať pocit, že Pán Boh, o ktorom počúvame, je voči nám ľahostajný. Pán Ježiš začal svoju verejnú činnosť vyhlásením: „**Čiňte pokánie, lebo sa priblížilo kráľovstvo Božie!**“ (Mk 1,15). A neskôr odpovedal svojim učeníkom a aj okolostojacim „**kráľovstvo Božie je medzi vami/vo vás**“ (L 17,20-21). Inými slovami povedal, že všetko to krásne, čo o Božom kráľovstve píše Božie Slovo, je už tu a my môžeme byť toho súčasťou.

Božie kráľovstvo prišlo na tento svet v podobe Božieho Syna. Prichádza ku každému človeku. Aj ku mne, i ku tebe. V liste Títovi to máme potvrdené: „**keď sa zjavila dobrota**

a láskavosť nášho Spasiteľa Boha k ľuďom, ⁵ spasil nás...“. Pán Boh neprenechal svoje stvorenie napospas nám samým. Vo svojej добрote, láskavosti a milosrdenstve k nám prišiel a každý deň prichádza. Prichádza preto, aby nás spasil. Aby nás zachránil.

Niekedy si myslím, že aj keď to viem, aj keď toto posolstvo prijímam, vlastne mu nerozumiem. V Starej Zmluve je jeden krásny príklad. Pred kráľa Dávida prichádza chromý Mefibošet, ktorý pochádza z rodiny Saula. Saul a aj jeho rodina sa snažili Dávidovi ubližovať, prenasledovali ho, usilovali mu o život. Mefibošet očakával, že bude popravený. No my sme svedkami, že Dávid s ním nakladá veľmi láskavo a milostivo. Správal sa k nemu ako k vlastnému synovi a dokonca zariadil, že Mefibošet s ním ostal na kráľovskom dvore a každý deň jedol spolu s kráľom, pri jeho stole.

Skúsím do tohto biblického príbehu dosadiť iné postavy. *Pred Kráľa sveta prichádzam ja. Som chromá a plná iných chorôb, telesných i duševných. Pochádzam z rodiny ľudí, ktorí sa rozhodli odmietnuť tohto Kráľa a neposlúchať Jeho rady. No Kráľ sveta, môj Boh, so mnou zrazu nakladá veľmi milostivo a láskyplne. Objíma ma, utiera slzy, dotýka sa láskou zranených miest na tele i na duši a ponúka mi miesto pri svojom stole, na svojej kráľovskej hostine.*

Príchod Božieho Syna na našu zem nebol len prejavom Božej dobroty a láskavosti, ale bol najmä prejavom Jeho milosrdenstva a milosti a rozhodnutia odpustiť a ospravedlniť. Mňa aj teba! Ježišovo prvé vyhlásenie: „**Pokánie číňte, lebo sa priblížilo kráľovstvo Božie**“, je oznámením Božej prítomnosti vo svete. Samotný Pán a Boh, Stvoriteľ sveta, prišiel na túto zem v osobe svojho Syna, aby vstúpil do môjho i tvojho života. **S príchodom Krista sa zjavila dobrota a Božia láska ku mne. V Pánovi Ježišovi sa dotklo Božie kráľovstvo aj môjho života.** On nečakal, až sa svojou vlastnou schopnosťou nejako k Nemu dopracujem. On ma vyhlásil za spravodlivú, inými slovami, za tú, ktorá naplnila zákon. A to vďaka svojmu Synovi, Pánovi Ježišovi, ktorý prišiel na túto zem. A my si časom Adventu pripomíname nielen Jeho prvý príchod, ale upierame svoj zrak dopredu a čakáme, až príde druhý krát. Pán Boh pripísal na náš účet spravodlivosť svojho Syna, takže už nemôžeme byť odsúdení. Nielen, že tým „zabudol“ na naše hriechy, On „zabudol“, že sme MY boli hriešnikmi. Stačí tomu uveriť!

Božie konanie nám prinieslo nádej – nádej, že náš Boh nie je ďaleko, ani na nás nezabudol, ani nie je voči nám ľahostajný a už vôbec nie je voči nám nepriateľsky zameraný. On nás naopak vovádza svojou láskavosťou, dobrotou a milosrdenstvom do svojej blízkosti, do svojho kráľovstva.

Výsledkom Božej dobroty, láskavosti a milosrdenstva je naše znovuzrodenie a obnovenie bez zásluh. Je to nádej, že ja aj ty sme Božím dedičstvom. A to znamená, že už dnes môžeme zažívať bohatstvo Jeho kráľovstva, a keď príde Pán Ježiš druhýkrát, budeme s Ním zdieľať Jeho kráľovstvo v plnej miere a navždy!

Prijmeme dnes pozvanie Božieho slova i 2. adventnej nedele. Božie kráľovstvo prichádza. **Prichádza k nám, ku mne, v podobe Božej dobroty, láskavosti a milosrdenstva cez Pána Ježiša Krista.** Prijmeme toto Božie konanie voči nám vo viere, že to ja som Božou milovanou dcérou/milovaným synom, kvôli ktorej/ktorému prišiel na zem a to pre mňa je prichystané večné miesto v Jeho kráľovstve. Amen.